

Hoe nu verder? Verslag 9 februari 2026

Aanwezig: 14 parochianen; pastoraal team

1. Terugblik op de vorige avonden: Dit is een vervolg op de avonden die in het najaar gehouden zijn in het Titus Brandsmahuis, de Dominicuszaal, Wergea en Wytgaard. Na de kerksluitingen in Wergea en Wytgaard en het naar 1 viering in de maand gaan in de Bonifatiuskerk is het belangrijk om te blijven spreken over hoe we verdergaan en wat daarbij van belang is. In de dorpen blijven uitvaarten en huwelijken mogelijk in het kerkgebouw zolang de verkoop nog niet rond is. Daarna kan dat op een andere locatie en waarschijnlijk in de nieuwe situatie, nieuwbouw in Wytgaard en verbouw in Wergea, kan weer op de huidige plek een uitvaart plaatsvinden. De spullen daarvoor, kandelaars, wierookvat, etc. blijven in de dorpen bewaard. Op de avond in Wytgaard is afgesproken dat daar twee keer per jaar omgekeerd huisbezoek plaatsvinden. Dat kan ook in Wergea, maar daar is de avond uitgesteld en moet het nog besproken worden. We spreken af dat deze bijeenkomsten in de hele parochie bekend gemaakt worden zodat iedereen die dat wil zich kan aansluiten. Dat versterkt de verbondenheid. Uitvaarten en huwelijk blijven mogelijk in de Bonifatius. Het Titus Brandsmahuis blijft open voor de vele activiteiten. Samen willen we onze parochie opbouwen ook nu we kleiner worden.
2. Openingstekst: De Messias in ons midden
3. In het najaar kwam in alle bijeenkomsten naar voren:
 - Verbondenheid is wezenlijk en daarom momenten van ontmoeting
 - Het gedoe en de onrust willen we achter ons laten
 - Sommigen voelen zich niet gehoord, hebben de avonden rond de kerksluitingen niet kunnen bezoeken of hebben er niet van geweten: Luisteren naar wat er leeft en gehoord worden is een belangrijke wens voor de toekomst. Goede Communicatie dus.
4. Welke vragen en ideeën zijn er al gesteld?
 - Waarom vieren we om 10 uur?
In de dorpen zijn er geen vieringen meer. Vrijwel alle kerken in Leeuwarden vieren om 10 uur, dat betekent dat het gemakkelijker wordt om de oecumenische vieringen altijd om 10 uur te houden. Voor het programma van de familiezondagen is 10 uur goed, dan kan het blijven zoals het is met viering, geloofsgesprek, lunch en afsluiting tussen 10 en 13 uur. De viering om 11 uur zou heel lastig zijn.

- Er is afgesproken om na elke zondagsviering zowel in de Bonifatius als in de Dominicus koffie te drinken in de kerk.
 - De kerkopenstelling van de Bonifatius op woensdag- en zaterdagmiddag 14-16 uur gaat door, zolang er genoeg vrijwilligers gevonden worden die kerkwacht willen zijn.
 - De werkgroep liturgie gaat op zoek naar iemand die vanuit de Bonifatius mee kan denken en praten
 - Hoe regelen we het dat vrijwilligers kunnen integreren in nieuwe groepen en hoe kunnen bestaande groepen vrijwilligers, bijv. uit de dorpen, zich openen voor nieuwe mensen en hen verantwoordelijkheden geven. Ook kijken we of groepen als koster, collectanten, kerkschoonmakers, etc. meer kunnen samenwerken.
 - Is het mogelijk om meer toiletten te krijgen in de Dominicus? Hier wordt al over nagedacht.
 - Hoe kunnen we meer samen optrekken? Dat is een belangrijke vraag voor vanavond.
5. Welke vragen en opmerkingen leven er bij jullie?
- Zou er iemand vanuit het buitengebied in het Parochiebestuur kunnen komen? Heel graag. De vraagsteller biedt zichzelf aan. Maar de achtergrond is dat er dingen in Wytgaard gebeuren rondom het kerkgebouw waar hij niet van weet, drones rond de klokketoren, er melden zich kopers voor de bel. Er wordt te weinig gecommuniceerd rond reparaties waardoor het onduidelijk is of het alarm er wel of niet op kan. Hij pleit voor betere communicatie tussen Parochiebestuur en Beheerscommissie en tussen bestuursleden onderling. Voor de spullen in Wergea en Wytgaard is het belangrijk dat er in beide dorpen een commissie komt die bekijkt hoe alles een goede plek kan krijgen in de nieuwe situatie en waar we afscheid van moeten nemen.
 - Vorig jaar januari is de kluis van de Bonifatiuskerk leeggehaald en alle spullen zijn naar de Dominicuskerk gebracht na een inbraak in de sacristie. Er is een brief gestuurd naar het parochiebestuur en ook naar de pastores, maar daar is nooit iets op gehoord. De spreker is er boos over dat het zonder overleg is gebeurd. Voor de Kerst is er een kelk teruggegaan naar de Bonifatius om waardig te kunnen vieren op het Hoogfeest. Meteen na de viering is deze weer teruggebracht naar de Dominicuskerk. In overleg met de pastoor zal gezocht worden naar een goede oplossing, want de kluis van de Bonifatius is nog steeds moeilijk toegankelijk.
 - Waarom vieren we sinds januari op vrijdagmorgen in de Vituszaal? Het is er erg krap. Is er geen betere oplossing. De pastoor heeft geen probleem met vieren in de Vituszaal.
 - Ik heb begrepen dat de toiletten in de Bonifatiuskerk niet meer worden schoongemaakt. Dat kan toch niet. De schoonmaker van

Caparis heeft minder uren gekregen omdat de werkkamers van de pastores boven de sacristie niet langer in gebruik zijn. Hij nam dan ook de toiletten in de kerk mee. Als de situatie verandert, dan zijn er dingen waar niet over nagedacht is. Toen dit geluid klonk is actie ondernomen. Caparis zal één keer per maand de toiletten schoonmaken. Zoals altijd al controleren de kerkwachten na de openstelling de staat van de toiletten en ondernemen ze actie indien nodig.

- Wat is er gebeurd met het plan van eisen voor Wytgaard? Dat heb ik aan Jan Hubers gegeven. De pastores kennen dit plan niet. Het stelt vragen bij de onderlinge communicatie in het bestuur. Pastor Germa geeft aan dat het bestuur heel hard gewerkt heeft. Tegelijkertijd zijn er ook kwetsbaarheden door werk, privé situaties en het feit dat het vrijwilligersfuncties zijn die veel van de mensen vragen, zeker in de afgelopen twee jaar. Er wordt navraag gedaan naar de eisen die zijn aangeleverd.
- Iemand zegt dat het mooi is dat er hier in onze parochie nog drie pastores werkzaam zijn. In het westen is er vaak nog 1 pastoor, die soms ook uit een ander land komt en de taal niet altijd goed beheerst.
- Opgeven van misintenties kan via het kerkelijk bureau
- Wat is nodig voor goede communicatie in Leeuwarden? In Wytgaard is een appgroep en emailgroep aangemaakt. In Wergea wordt nagedacht over een appgroep. De Muurkrant daar is al lang werkzaam en wordt goed gelezen. Vlak voor een activiteit wordt er aandacht voor gebracht via een digitale nieuwsbrief met één of meerdere korte aankondigingen. Dat werkt goed. Misschien is dat ook een idee voor Leeuwarden.
- Iemand wil graag met elkaar spreken over geloofsthema's. Het maakt daarvoor niet uit bij welke locatie je het meest betrokken bent. Het gaat om de bron en daarover praten. We hebben elkaar nodig om ons geloof te voeden.
- Toch, zegt een ander, is het kerkgebouw ook van belang voor katholieken. Het is meer dan een hoop stenen. De sfeer versterkt het geloof. Wat is de achterliggende gedachte om de Bonifatiuskerk achter te laten? De Bonifatiuskerk is prachtig. Daarom vind de spreker de huidige situatie erg.
- Je kunt altijd één van de pastores bellen voor een pastoraal gesprek als je kampt met geloofsvragen, ernstige ziekte of andere dingen die je graag met een pastor wilt bespreken. We zijn altijd bereid naar je toe te komen of we kunnen ergens anders afspreken als je het gesprek juist liever niet bij je thuis wilt houden.

6. Zijn we nog iets vergeten? Rondvraag

- Het is belangrijk de data van de parochievergaderingen vroegtijdig bekend te maken zodat de mensen deze avond vrij kunnen houden
- Vanaf nu wordt de rozenkrans gebeden voorafgaand aan de vieringen op maandag- en woensdagavond in de Dominicuskerk
- Voor de Rooms-katholieken is het gebouw magie en het versterkt het geloof
- Waarom zijn er geen misdienaars in de Bonifatius?
- Iemand vond het een waardevolle avond, dank daarvoor
- Een spreker leest de Vitusnijs goed (ook als hij er zelf niet in staat 😊). Hij zoekt activiteiten uit die hij interessant vindt en gaat er naar toe. Zo voelt hij zich betrokken nu de kerken in de dorpen dicht zijn gegaan. Hij wil graag nog een keer naar Lourdes.

7. Afsluiting met tekst

Openingstekst: De Messias in ons midden

In een abdij die moeilijke tijden doormaakte, woonden nog slechts vijf monniken, de abt en vier anderen, allen boven de zeventig. De zaak stond op uitsterven. In zijn nood besloot de abt de raad in te winnen van een rabbi die in de buurt woonde. Wellicht dat deze hem van advies zou kunnen dienen, waardoor de abdij gered kon worden. De rabbi verwelkomde de abt hartelijk, maar toen deze hem het doel van zijn bezoek had uitgelegd, zei de rabbi: "Ik weet hoe dat is. De Geest is uit de mensen verdwenen. Hier in de stad is het hetzelfde liedje. Er komt haast geen mens meer naar de synagoge." En de oude abt en de oude rabbi weenden tezamen. Daarna lazen zij enige paragrafen uit de thora en spraken zachtjes over diepe dingen. Maar toen voor de abt de tijd kwam om afscheid te nemen, herhaalde hij nog eens zijn vraag: "Is er dan werkelijk niets dat u mij zou kunnen zeggen, dat mijn stervende kloostergemeenschap kan redden?"

"Nee, het spijt me", antwoordde de rabbi, "alleen misschien dit: Eén is de Messias!"

In de dagen, weken, maanden die hierop volgden, dachten de monniken hierover na en vroegen zich af of de woorden van de rabbi een zin konden hebben. Voor ieder van hen viel wel wat te zeggen als mogelijke Messias, maar echt overtuigend was eigenlijk niemand. En de rabbi kan zeker mij niet hebben bedoeld. Ik ben tenslotte maar een gewoon mens. Maar stel je voor dat hij toch mij bedoelt? Stel dat ik de Messias ben? O God, alstublieft niet ik. Ik kan toch onmogelijk zoveel waard zijn in uw ogen. Of toch?

En terwijl zij zo nadachten, begonnen de monniken als vanzelf elkaar met buitengewoon respect te behandelen, voor het geval de ander de Messias zou kunnen zijn. En met het oog op de minieme kans dat elk van de monniken zelf de Messias zou kunnen zijn, begonnen ze zichzelf met bijzondere hoogachting te behandelen. En de mensen die kwamen om te genieten van de schoonheid van de abdijkerk en gebouwen, voelden de uitstraling van buitengewoon respect die de vijf monniken begon te omgeven. De sfeer van de abdij was ermee vervuld, en het was geen wonder dat er jongeren kwamen om zich bij hen aan te sluiten.

1. Luisteren naar elkaar en naar God
2. Vieren van verbondenheid
3. Respectvol met elkaar omgaan omdat je in de ander en in jezelf iets van God ziet

Slottekst: Gebed

Zegen de dag, God,
Die wij zijn binnengegaan.

Waak over ons,
Dat wij oprecht en gewetensvol
Ons werk verrichten.

Woon in ons
Met uw genade en vertroosting,
Opdat wij ook de moeilijke dingen aandurven
En kunnen dragen.

Draag en beschut allen
Die wij in het hart dragen.

Erbarm U over heel de wereld
En leid uw mensen, groot en klein,
Naar vrede en volkomenheid.